

tet til Restauration og kun holder nogle Værelser paa første Sal til Kongens Brug, viser dette jo allertydeligst, at Kongen ikke har Brug for Eremitageslottet, og det var derfor naturligere og rimeligere, at Slottet helt blev lukket op for Publikum, og at Staten var den, der lejede dette Staten tilhørende Slot ud, i Stedet for at lægge det ind under Civillisten og lade Civillisten delvis leje det ud: Vor Stilling til denne Lov om Kongelev, som den nu kommer til at hedde, er nøjagtig den samme som vor Stilling til Kong Frederik den Ottendes Civillistelov. Vort Udgangspunkt var ogsaa den Gang det, at disse tre Slotte: det gule Palæ, Bernstorff Slot og Christian den Niendes Palæ kun bleve givne til livsvarigt Brug for Christian den Niendes tre Døtre og hans Søn, Prins Valdemar. Det er det, vi ogsaa hævde nu og ønske klaret.

Og med Hensyn til Pensionerne var det netop vor Stilling den Gang, at vi ikke kunde stemme for Pensionsloven, men vi undlod at stemme mod den, fordi der blev lovet os en endelig Ordning. Dette Løfte er ikke blevet indfriet, og i fuldkommen Overensstemmelse med denne vor Stilling ved Kong Frederik den Ottendes Tronbestigelse stille vi derfor Forslag om, at der skal indtræde en endelig Ordning, nemlig den endelige Ordning, som altid har forekommet os den naturligste: at Pensionerne til Civillistens Embedsmænd afholdes af Civillisten selv. I de Forhold, som ere indtraadte, siden Frederik den Ottendes Tronbestigelse og Vedtagelsen af den nye Pensionslov, har der ogsaa ligget en direkte Opfordring til at søge Sagen ordnet paa denne Maade, idet vi have faaet Bevis for, at man i alt Fald i et enkelt Tilfælde er gaaet til at fastsætte en ganske urimelig og uforsvarlig høj Pension, fordi Pensionen er givet af Staten og ikke af Civillisten.

Konseilspræsidenten (Klaus Berntsen): Overfor det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen) vil jeg hævde min Opfattelse af Bestemmelsen i Grundlovens § 9. Jeg har til Støtte for min Opfattelse dette, at det er den Praksis, Lovgivningsmagten har fulgt, siden Grundloven af 5. Juni 1849 blev vedtagen, at man straks, saa snart Kongen er død, og den nye Konge træder til, fastsætter Civillistens Størrelse, og jeg vilde fremdeles finde det meget uheldigt, hvis man kom ind paa den Fremgangsmaade, som det ærede Medlem er Ordfører for: at man paa de aarlige Finanslove skulde fastsætte, hvor stor en Sum der aarlig skulde bevilges til

Kongen, for at han værdigt kunde repræsentere Landet indad- og udadtil. Det ærede Medlem lod falde en Bemærkning om, at det kunde have sin Betydning, at man derigennem kunde tilkendegive, at man syntes om Kongen, eller om man ikke syntes om ham. Det forekommer mig noget uheldigt at indføre den Slags Bestemmelser. Thi Forholdet er jo det, at Kongen staar over Partierne, og Kongen skal helst holdes udenfor Partierne.

Til det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) skal jeg sige, at han har Ret i, at det er bedst, at alt staar klart med Hensyn til de Slotte, som ere overladte til midlertidig Brug. Min Opfattelse er den, at Forholdet paa det Punkt er uforandret det samme, som det var med Hensyn til afdøde Kong Frederiks Civilliste, det vil sige, man overlod disse Slotte til Kong Frederik den Ottendes Civilliste, altsaa for hans Levetid, men der var den Underhaandsaftale, at han af Pietet mod sin afdøde Fader vilde overlade et Palæ paa Amalienborg til Brug for sine tre Søstre og Bernstorff Slot og Palæet i Amaliegade til Brug for Prins Valdemar. Det samme bliver Tilfældet nu. Disse Slotte, som ere opførte paa Lovforslaget om Civillisten, overlades til den nuværende Konge for hans Levetid, men naar disse tre Palæer en Gang blive ledige, kan der kun ske en Forandring med Hensyn til Benyttelsen af dem ved en Forhandling med Civillisten, en Forhandling med Hans Majestæt Kongen angaaende den Sag. Der præjudiceres ikke noget i saa Henseende her; Kongen har Ret til at henregne disse Slotte til Civillisten for sin Levetid.

N. C. Christensen: Den højtærede Konseilspræsident har Uret i, at Grundlovens § 9 ikke er opfyldt, hvis vort Ændringsforslag vedtages. I vort Ændringsforslag er der stillet bestemt Forslag om, hvor stor Kongens Civilliste skal være, og hvor mange Slotte der skal stilles til Raadighed for ham. Grundlovens § 9 er fuldstændig opfyldt, det, som kommer til, er, at vi forbeholde os paa de aarlige Finanslove at kunne give yderligere Bevilinger til Repræsentationsudgifter for Kongen. Jeg mener, det er heldigt, at Rigsdagen har i sin Magt at bestemme deres Størrelse; for en Konge, som ikke repræsenterer paa en saadan Maade, at det er Landet og Folket tjenligt, vil man selvfølgelig begrænse Repræsentationsudgifterne, men en Konge, som repræsenterer paa en saadan Maade, at det er Folket og